

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 maja 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. stwierdził, iż stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek (...) Sp. z o.o. w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2014 do 31 marca 2015 podwyższa o 50% i ustala w wysokości 3,00%.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż w przekazanych do Zakładu deklaracjach rozliczeniowych za miesiąc 03/2015 r. płatnik składek K. z o.o. wykazał stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,93%.

ZUS wskazał, że w roku kalendarzowym poprzedzającym rok składkowy, którego dotyczy rozstrzygnięcie tj. 2013 r. płatnik składek (...) Sp. z o.o. zgłaszał do ubezpieczenia wypadkowego średniomiesięcznie co najmniej 10 ubezpieczonych. W złożonej przez płatnika w dniu 30 stycznia 2014 r. informacji (...) za 2013 o identyfikatorze (...), płatnik składek w bloku III – „dane o liczbie ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego wykazał wartość 14. Z danych wykazanych w przekazanej do ZUS informacji (...) za rok 2013 wynika również, że na dzień 31 grudnia 2013 r. obowiązującym płatnika składek rodzajem przeważającej działalności według (...) był kod 17.12.Z – „produkcja papieru i wyrobów z papieru”.

Dodał, że płatnik składek zgłaszający do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych, który nie miał obowiązku przekazywania informacji (...) przez trzy kolejne lata kalendarzowe, zobowiązany jest samodzielnie ustalić stopy procentowej składki w wysokości jaka została określona dla grupy działalności, do której należy z uwagi na swój rodzaj przeważającej działalności według (...) z jakim był ujęty w rejestrze REGON na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego, dany rok składkowy. Na podstawie w/w danych ustalono, że obowiązującym płatnika przeważającym rodzajem działalności według (...) był kod 17.12.Z – „produkcja papieru i wyrobów z papieru”, dla której stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe została ustalona w wysokości 2,00%.

W związku z tym, że stosowana przez płatnika składek stopa procentowa składki za miesiąc 03/2015 r. została zaniżona Zakład ustalił stopę procentową w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych tj. w wysokości 3,00%.

/decyzja – k. 8 akt ZUS/

W dniu 3 lipca 2015 r. odwołanie od decyzji ZUS złożył płatnik składek (...) Sp. z o.o. reprezentowany przez radcę prawnego, wnosząc o jej uchylenie i umorzenie postępowania. W uzasadnieniu odwołania podniósł, iż niewątpliwie zastosowanie przez organ sankcji określonej w art. 34 ust. 1 ustawy wypadkowej jest dopuszczalne tylko w sytuacji, w której płatnik w sposób zamierzony doprowadził do zaniżenia składek poprzez podanie danych nieprawdziwych. Zaś w niniejszej sprawie warunki te nie zostały spełnione. Deklaracja rozliczeniowa płatnika dotycząca marca 2015 r. wykazuje nieprawidłową stopę procentową obowiązującej stawki wypadkowej. Błąd ten miał jednak charakter zewnętrzny i niezależny od płatnika. Płatnik zleca obsługę księgową zewnętrznej spółce – (...) Sp. z o.o., która odpowiedzialna jest w szczególności za przygotowywanie miesięcznych deklaracji rozliczeniowych. Począwszy od lipca 2014 r. w spółce (...) Sp. z o.o. wdrażany był nowy system komputerowy – (...), który obejmował programy z zakresu obsługi kadrowo – płacowej klientów tej spółki przez wyspecjalizowane podmioty – K. W., prowadzącą działalność gospodarczą z zakresu usług informatycznych. W związku z wdrożeniem, niezbędne było w szczególności importowanie danych klientów do nowego systemu. Po zakończeniu wdrożenia, okazało się, że praca systemu jest obciążona licznymi błędami. (...) generował błędne wskaźniki w odniesieniu do kalkulacji przychodów pracowników, kwestii związanych ze zwolnieniami lekarskimi, oraz – w szczególności – należnej składki wypadkowej. W przypadku migracji danych płatnika do systemu (...), wysokość stopy procentowej składki wypadkowej uzupełniana była przez system komputerowy w sposób domyślny, automatyczny, przez co w efekcie system wykazał wartość składki na

poziomie 1,93% tzn. składki standardowej dla płatników zgłaszających do 9 ubezpieczonych, przy zastosowaniu najniższego wskaźnika korygującego.

Wskazano zatem, że zaniżenie składek wykazane w deklaracji rozliczeniowej za marzec 2015 r. było skutkiem podania nieprawidłowych – a nie nieprawdziwych danych. Źródłem nieprawidłowości były przyczyny niedotyczące płatnika składek. Dlatego też brak zamiaru wprowadzenia w błąd organu, a także brak winy po stronie płatnika, nie budzą w niniejszej sprawie wątpliwości.

/odwołanie – k. 2 – 6/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniósł argumentację z decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 32/

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 11 października 2011 r.

/wypis z KRS – k. 8 – 14/

Przedmiotem działalności spółki jest w przeważającej części „Produkcja papieru i wyrobów z papieru” – kod (...) 17,12.Z.

/bezsporne, wypis z KRS – k. 8 – 14/

W 2013 r. płatnik składek zgłaszał do ubezpieczenia wypadkowego miesięcznie co najmniej 10 ubezpieczonych.

/bezsoporne/

Sprawy rozliczeń z organem rentowym płatnik zleca zewnętrznej spółce (...) Sp. z o.o., która jest odpowiedzialna w szczególności za przygotowanie miesięcznych deklaracji rozliczeniowych.

/umowa obsługi księgowej – k. 15 – 17/

Płatnik składek w deklaracji rozliczeniowej (...) za rok 2013 o identyfikatorze (...) złożonej do organu rentowego 30 stycznia 2014 r. z identyfikatorem 01/04/2012 w bloku III – „dane o liczbie ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego” wykazał wartość – 14 oraz podał, że rodzajem przeważającej działalności według (...) był kod 17.12.Z – „produkcja papieru i wyrobów z papieru”

/deklaracja (...) k. 2 akt ZU/

Zaś z deklaracji ZUS DRA wynika, że (...) Sp. z o.o. rozliczyła składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe 1,73%, zamiast 2,00%.

/deklaracja ZUS DRA – k. 1/

Deklaracja wskazywała nieprawidłową stopę procentową. Powyższe błędne określenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe wynikało z faktu, że w 2014 r. w spółce (...) wdrażany był nowy system komputerowy – (...), który obejmował programy z zakresu obsługi kadrowo – płacowej klientów spółki. W związku z wdrożeniem programu, niezbędne było importowanie danych klientów w tym płatnika do nowego systemu. Po zakończeniu wdrożenia okazało, że w systemie jest wiele błędów, błędy te dotyczyły m.in. należnej składki wypadkowej, list płac pracowników, deklaracji PIT.

/bezsporne, zeznania świadka E. K. z dnia 21 marca 2016 r. – 00:04:52 – 00:19:55 – płyta CD – k. 68, zeznania świadka A. B. z dnia 21 czerwca 2016 r. – 00:02:34 – 00:15:16 – płyta CD – k. 87/

W dniu 3 czerwca 2015 r. płatnik składek zapłacił kwotę 34,48 zł wynikającą ze złożenia korekty deklaracji.

/wydruk z konta – k. 48, zeznania świadka E. K. z dnia 21 marca 2016 r. – 00:04:52 – 00:19:55 – płyta CD – k. 68, zeznania świadka A. B. z dnia 21 czerwca 2016 r. – 00:02:34 – 00:15:16 – płyta CD – k. 87/

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 maja 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. stwierdził, iż stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek (...) Sp. z o.o. w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2014 do 31 marca 2015 podwyższa o 50% i ustala w wysokości 3,00%.

/decyzja – k. 8 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dokumenty, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała oraz zeznania świadków, których zeznania były zgodne z dokumentami załączonymi do akt sprawy.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 27 Ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2015 poz. 1242 z póź. zm.) stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe ustala się na rok składkowy.

Na mocy art. 2 pkt 8 „rok składkowy” jest to okres obowiązywania stopy procentowej składek na ubezpieczenie wypadkowe należnych za okres od dnia 1 kwietnia danego roku do dnia 31 marca następnego roku;

Stosownie do treści art. 28 ust. 1 Ustawy, stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych ustala Zakład jako iloczyn stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe określonej dla grupy działalności, do której należy płatnik składek, i wskaźnika korygującego ustalonego dla płatnika składek, z zastrzeżeniem art. 33.

Art. 28 ust. 3 Ustawy stanowi, iż liczbę ubezpieczonych, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala się jako iloraz sumy ubezpieczonych podlegających ubezpieczeniu wypadkowemu w ciągu poszczególnych miesięcy poprzedniego roku kalendarzowego i liczby miesięcy, przez które płatnik składek był w poprzednim roku kalendarzowym zgłoszony w Zakładzie co najmniej 1 dzień.

Zgodnie z dyspozycją art. 29 ust. 1 ustawy, płatnik składek o którym mowa w art. 28 ust. 2, należy do grupy działalności ustalonej dla jego rodzaju działalności według (...) ujętego w rejestrze REGON w dniu 31 grudnia poprzedniego roku. Natomiast w myśl ust. 2, płatnik składek zgłoszony w Zakładzie w okresie od dnia 1 stycznia danego roku do dnia 31 marca następnego roku należy do grupy działalności ustalonej dla jego rodzaju działalności według (...) ujętego w rejestrze REGON w dniu, od którego płatnik składek jest w Zakładzie zgłoszony.

W myśl art. 33 ust. 1 stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek, o którym mowa w art. 28 ust. 2, któremu Zakład nie ustalił kategorii ryzyka z uwagi na brak obowiązku przekazywania informacji, o której mowa w art. 31 ust. 6, przez trzy kolejne, ostatnie lata kalendarzowe, wynosi tyle, co stopa procentowa określona dla grupy działalności, do której należy.

Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 Ustawy, płatnik składek, o którym mowa w art. 28 ust. 2, należy do grupy działalności ustalonej dla jego rodzaju działalności według (...) ujętego w rejestrze REGON w dniu 31 grudnia poprzedniego roku.

Stosownie do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji (...) (Dz. U. z 2007 r., Nr 251, poz. 1885 ze zm.) oraz zgodnie z dyspozycją §3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków (Dz. U. z 2013 r., poz. 878 ze zm.), grupy działalności, kategorie ryzyka i stopy procentowe składki dla grup działalności określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

Bezspornym jest, iż stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe, dla takiej działalności jaką prowadzi wnioskodawca, winna być określona na poziomie 2,00%.

A zatem jak wynika z przytoczonych przepisów oraz ustalonego stanu faktycznego, skarżący winien w spornych okresach rozliczeniowych opłacać składkę na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 2,00% tj. w wysokości stopy procentowej ustalonej na dany rok składkowy określonej dla grupy działalności, do której należy skarżący.

Bezspornym jest również, iż zarówno składane przez wnioskodawcę deklaracje ZUS DRA, jak i opłacane składki, były w wysokości nieprawidłowej, gdyż zostały błędnie określone na poziomie 1,73 %.

W przedmiotowym stanie faktycznym organ rentowy uznał, iż winien mieć zastosowanie przepis art. 34 ust. 1 w zw. z ust. 3 Ustawy.

Na mocy art. 34. ust. 1 Ustawy jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. Płatnik składek zobowiązany jest opłacić zaległe składki wraz z odsetkami za zwłokę.

Z treści art. 34 ust. 3 Ustawy wynika natomiast, że przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do płatników składek, o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 33 ust. 1 i 2, którzy nieprawidłowo ustalili liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności, przy czym, jeżeli płatnik składek stwierdzi nieprawidłowość, obowiązany jest on ponownie ustalić stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe we własnym zakresie.

Zgodnie z dyspozycją art. 34 ust. 4 Ustawy w przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, płatnik składek zobowiązany jest złożyć brakującą informację lub dokonać korekty nieprawidłowej informacji.

Jak wynika wprost z przepisu art. 34 Ustawy, dotyczy on jedynie sytuacji, w której płatnik składek nieprawidłowo ustali liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności bądź nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31.

Na mocy art. 31 ust. 6 Ustawy dane, o których mowa w ust. 3 (poszkodowanych w wypadkach przy pracy ogółem, poszkodowanych w wypadkach przy pracy śmiertelnych i ciężkich, zatrudnionych w warunkach zagrożenia), płatnik składek przekazuje do dnia 31 stycznia danego roku za poprzedni rok kalendarzowy w informacji zawierającej w szczególności:

- 1) dane identyfikacyjne płatnika składek, określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych;
- 2) rodzaj działalności według (...);
- 3) liczbę ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego;
- 4) adres płatnika składek.

Natomiast w myśl ust. 7 art. 31 Ustawy informację określoną w ustępie 6 przekazuje płatnik składek, o którym mowa w art. 28 ust. 2, zgłoszony w Zakładzie nieprzerwanie od dnia 1 stycznia do 31 grudnia poprzedniego roku i co najmniej 1 dzień w styczniu danego roku.

Bezspornym jest, iż informacja, o której stanowi przepis art. 31 ust. 6 jest zgłaszana przez płatników składek zgłoszonych do Zakładu przez cały poprzedni rok kalendarzowy i co najmniej 1 dzień w styczniu bieżącego roku, którzy zgłaszają do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych, na druku (...).

W myśl art. 33 ust. 1 stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek, o którym mowa w art. 28 ust. 2, któremu Zakład nie ustalił kategorii ryzyka z uwagi na brak obowiązku przekazywania informacji, o której mowa w art. 31 ust. 6, przez trzy kolejne, ostatnie lata kalendarzowe, wynosi tyle, co stopa procentowa określona dla grupy działalności, do której należy.

W związku z powyższym skarżący miał obowiązek obliczenia wysokości stopy procentowej składki według stopy procentowej składki określonej dla grupy działalności, do której jest zaklasyfikowana, czyli zgodnie z (...).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że bezspornym jest, że skarżący płatnik składek wskazał nieprawidłową wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe zamiast 2,00%, przyjął 1,73%. Natomiast bezspornym jest, iż wskazał on prawidłową grupę działalności i prawidłową liczbę osób ubezpieczonych.

Powyższe, błędne określenie stopy procentowej wynikało jednak nie z winy płatnika składek, a było wynikiem zaimportowania nieprawidłowych danych do nowego systemu komputerowego (...) w spółce (...), która prowadzi księgowość płatnika składek, co spowodowało m.in. nieprawidłowe obliczenie należnej składki wypadkowej dla płatnika składek.

Należy w tym miejscu podzielić stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2011 r. (II UZP 1/11), zgodnie z którym przekazywanie przez płatnika do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki w wysokości niższej od wymaganej, jeśli wynika ono z innych powodów niż nieprawidłowe ustalenie liczby osób zgłoszonych do ubezpieczenia społecznego (np. matematycznej pomyłki w wyliczeniu kwoty składki, wadliwego "przeimportowania" danych do programu komputerowego) nie wyczerpuje hipotezy normy art. 34 ust. 3 w związku z ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z 2002 r. i nie implikuje skutku objętego jej dyspozycją (LEX nr 1130862).

Podobne stanowisko zajął także Sąd Apelacyjny w Łodzi w uzasadnieniu wyroku z dnia 7 grudnia 2012 r. w sprawie III AUa 567/12 (Lex nr 1246761).

Należy także podzielić pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22 czerwca 2016 r. w sprawie III AUa 252/16, zgodnie z którym stosownie do treści art. 34 ust. 1 ustawy z 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, sankcjonowane ma być działanie celowe (zawinione) płatnika skoro ustawa posługuje się zwrotem "przekaże nieprawdziwe dane". Istotny jest przy tym skutek takiego zachowania - "zaniżenie stopy procentowej". Jeżeli za takie bezprawne zachowanie jest określona sankcja, to podlega ono indywidualnej ocenie. Nieobojętny jest element winy w zachowaniu płatnika, zwłaszcza kierunkowej co do wprowadzenia w błąd przez podanie danych nieprawdziwych. Sąd dodał nadto, że płatnik składek może zwolnić się z odpowiedzialności przewidzianej w art. 34 ust. 1 ustawy z 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych wyłącznie pod warunkiem, że wykaże, że podał obiektywnie nieprawdziwe dane z przyczyn od niego niezależnych (niezawinionych). Płatnik nie może bowiem odpowiadać za coś, co zaistniało bez jego winy, z przyczyn od niego niezależnych, pomimo należytego wykonywania obowiązków (LEX nr 2094655).

Podobnie wypowiedział się także Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie III AUa 1956/15 wskazując, że sam fakt błędnego obliczenia wysokości należnych składek nie prowadzi automatycznie do możliwości nałożenia na płatnika sankcji określonej w art. 34 ust. 1 ustawy z 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Stosownie do wskazanej normy, jedynie przekazanie nieprawdziwych danych, o których mowa w art. 31 tej ustawy, skutkuje przedmiotową sankcją. Wskazał także, że jedynie zawinione zachowanie płatnika kwalifikuje się do subsumcji normy z art. 34 ustawy z 2002 r. o ubezpieczeniu

społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Dodał, że użyte w art. 34 ust. 1 ustawy z 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych sformułowanie "ustala" należy rozumieć w ten sposób, że Zakład jest wprawdzie zobligowany do nałożenia przewidzianej w tym przepisie sankcji, ale dopiero wtedy, gdy stwierdzi fakt nieprzekazania mu danych lub przekazania nieprawdziwych danych, o których mowa w art. 31, a płatnik składek nie wykaże, iż nieprzekazanie przez niego danych lub przekazanie nieprawdziwych danych nastąpiło, mimo zachowania należytej staranności, to znaczy jest następstwem okoliczności, za które on nie odpowiada (LEX nr 2026223).

A zatem mając na względzie powyższe należy wskazać, że działanie płatnika składek było niezawinione i dlatego też brak jest podstaw do zastosowania w stosunku do niego sankcji wskazanej w art. 34 w/w ustawy. Płatnik zobowiązany był jedynie do złożenia korekty deklaracji uiszczenia różnicy wynikającej z korekty deklaracji, co uczynił.

Należy podkreślić, dokonując dodatkowo wykładni celowościowej przepisu art. 34 w/w ustawy, iż logicznym jest, że ma on zastosowanie jedynie do złożenia błędnych informacji, bądź niezłożenia takich informacji.

Funkcją tej instytucji (podobnie jak opłaty dodatkowej) jest zdyscyplinowanie płatników składek na ubezpieczenie wypadkowe do wykonania (przekazania danych) i to należytego wykonania (przekazania prawdziwych danych) ciążącego na nich obowiązku. Informacje te mają bowiem kardynalne znaczenie właśnie przy dokonywaniu rozliczeń składek. Stąd ustawodawca przewidział za ich brak (pomimo takiego obowiązku) albo nieprawdziwość, dodatkową, surową sankcję. Nie jest jednak funkcją tej instytucji „rekompensata, wyrównująca straty Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wynikające z braku prawidłowego, zgodnego z ustawą opłacania składek”. Taką funkcję, poza sankcyjną, spełniają bowiem odsetki. Natomiast podwyższenie składki na dany rok rozliczeniowy o 50 % stanowi sui generis sankcję za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązku złożenia stosownej informacji, będącej następnie podstawą do ustalania i naliczania składek.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w pkt 1 wyroku.

W przedmiocie kosztów Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził w pkt 2 wyroku od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz (...) Sp. z o.o. kwotę 180,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do treści § 11 ust. 2, w zw. z § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu.

K.K.-W.